

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בתחילה היו קוראין אותן אוספי שביעית.	רבי שמעון:											■	כו.
מאי קאמר												■	כו.
הכי קאמר: בתחילה היו אומרים אוספי שביעית כשרין, סוחרין פסולין. משרבו ממציאי מעות לעניים, ואזלי עניים ואספי להו, ומייתו, חזרו לומר אחד זה ואחד זה פסולין.	רב יהודה:											!	כו.
האי משרבו האנסים? משרבו התגרין מיבעי ליה	קשו בה בני רחבה:											?	כו.
אלא: בתחילה היו אומרים אחד זה ואחד זה פסולין, משרבו האנסין, ומאי נינהו - ארנונא.												!	כו.
כדמכרין רבי ינאי: פוקו וזרעו בשביעית, משום ארנונא.												!	כו.
חזרו לומר: אוספין - כשרין, סוחרין - פסולין.												!	כו.
רבי חייא בר זרנוקי ורבי שמעון בן יהוצדק הוו קאזלי לעבר שנה בעסיא. פגע בהו ריש לקיש, איטפיל בהדיהו, אמר: איזיל איחזי היכי עבדי עובדא.												!	כו.
חזייה לההוא גברא דקא כריב. אמר להן: כהן וחורש?	[ריש לקיש]											!	כו.
אמרו לו: יכול לומר: אגיסטון אני בתוכי.	[רבי חייא בר זרנוקי ורבי שמעון בן יהוצדק]											■	כו.
תו חזייה לההוא גברא דהוה כסח בכרמי, אמר להן: כהן וזמר?	[ריש לקיש]											!	כו.
אמר לו: יכול לומר לעקל בית הבד אני צריך.	[רבי חייא בר זרנוקי ורבי שמעון בן יהוצדק]											!	כו.
אמר להם: הלב יודע אם לעקל אם לעקלקלות.	[ריש לקיש]											?	כו.
הי אמר להו ברישא?												^	כו.
אילימא הא קמייתא אמר להו ברישא												!	כו.
הא נמי לימרו: אגיסטון אני בתוכן												?	כו.
אלא: הא אמר ליה ברישא, והדר אמר להו הך.												!	כו.
מאי שנא כהן												?	כו.
משום דחשידי אשביעית.												!	כו.
סאה תרומה שנפלה למאה סאין של שביעית - תעלה, פחות מיכן - ירקבו.	דתניא:											!	כו.
אמאי ירקבו? ימכרנו לכהן בדמי תרומה, חוץ מדמי אותה סאה	והוינן בה:											?	כו.
זאת אומרת נחשדו כהנים אשביעית.	ואמר רב חייא משמיה דעולא:											!	כו.
אמרו: טרודא הוא דין.	[רבי חייא בר זרנוקי ורבי שמעון בן יהוצדק]											!	כו.
כי מטו להתם סליקו לאיגרא, שלפוח - לדרגא מתותיה.												!	כו.
אתא לקמיה דרבי יוחנן, אמר לו: בני אדם החשודין על השביעית, כשרין לעבר שנה?	[ריש לקיש]											?	כו.
הדר אמר: לא קשיא לי, מידי דהוה אשלשה רועי בקר. ורבנן אחושבנייהו סמוך.	[ריש לקיש]											!	כו.
והדר אמר: לא דמי, התם - הדור אימנו רבנן ועברוה לההוא שתא, הכא - קשר רשעים הוא, וקשר רשעים אינו מן המנין.	[ריש לקיש]											?	כו.
אמר רבי יוחנן: דא עקא.	[רבי יוחנן]											!	כו.
כי אתו לקמיה דרבי יוחנן אמרו ליה: קרי לן רועי בקר ולא אמר ליה מר ולא מידי?	[רבי חייא בר זרנוקי ורבי שמעון בן יהוצדק]											!	כו.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר להו: ואי קרי לכו רועי צאן מאי אמינא ליה?	[רבי יוחנן]											כ.
מאי קשר רשעים												כ.
שבנא הוה דריש בתליסר רבוותא, חזקיה הוה דריש בחד סר רבוותא.												כ.
כי אתא סנחריב וצר עלה דירושלים, כתב שבנא פתקא, שדא בגירא: שבנא וסיעתו - השלימו, חזקיה וסיעתו לא השלימו. שנאמר (תהלים י"א) כי הגה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על יתר.												כ.
הוה קא מסתפי חזקיה, אמר: דילמא חס ושלום נטיה דעתיה דקודשא בריך הוא בתר רובא, כיון דרובא מימסרי - אינהו נמי מימסרי.												כ.
בא נביא ואמר לו: (ישעיהו ח') לא תאמרן קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר. כלומר: קשר רשעים הוא, וקשר רשעים אינו מן המנין.												כ.
הלך לחצב לו קבר בקברי בית דוד												כ.
בא נביא ואמר לו: (ישעיהו כ"ב) מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר הנה ה' מטלטלך טלטלה גבר.												כ.
טלטולא דגברא קשי מדאיתא.	רב:											כ.
(ישעיהו כ"ב) ועטך עטה - אמר רבי יוסי ברבי חנינא: מלמד שפרחה בו צרעת. כתיב הכא ועטך עטה וכתוב התם (ויקרא י"ג) ועל שפם יעטה.	[רבי יוסי ברבי חנינא]											כ.
(ישעיהו כ"ב) צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים וגו'.												כ.
הוא ביקש קלון בית אדניו - לפיכך נהפך כבודו לקלון.	תנא:											כ.
כי הוה נפיק איהו, אתא גבריאל אחדיה לדשא באפי משריייתה.												כ.
אמרו ליה: משריייתך היכא?												כ:
אמר: הדרו בי.	[שבנא]											כ:
אמרו ליה: אם כן אחוכי קא מחייכת בך? נקבוהו בעקביו, ותלאוהו בזנבי סוסייהם, והיו מגררין אותו על הקוצים ועל הברקנין.												כ:
שבנא בעל הנאה היה, כתיב הכא (ישעיהו כ"ב) לך־בא אל הסכן הזה, וכתוב התם (מלכים א' א') ותהי לו סכנת.	רבי אלעזר:											כ:
(תהלים י"א) כי השתות יהרסון צדיק מה פעל.												כ:
אילו חזקיה וסיעתו נהרסים, צדיק מה פעל?	חד[רב יהודה/רב עינא]											כ:
אילו בית המקדש יהרס, צדיק מה פעל?	וחד[רב יהודה/רב עינא]											כ:
אילו מחשבותיו של אותו רשע אינן נהרסות, צדיק מה פעל?	עולא:											כ:
בשלמא למאן דאמר אילו מחשבותיו של אותו רשע - היינו דכתיב כי השתות יהרסון. ולמאן דאמר בית המקדש נמי												כ:
אבן היתה שם מימות נביאים הראשונים ושתייה היתה נקראת.	דתנן:											כ:
אלא למאן דאמר חזקיה וסיעתו, היכא אשכחן צדיקי דאיקרו שתות?												כ:
דכתיב (שמואל א' ב') כי לה' מצקי ארץ וישת עליהם תבל.												כ:
ואיבעית אימא מהכא: (ישעיהו כ"ח) הפלא עצה הגדיל תושיה.												כ:
למה נקרא שמה תושיה - מפני שהיא מתשת כחו של אדם.	רבי חנן:											כ:
דבר אחר: תושיה - שניתנה בחשאי מפני השטן.												כ:
דבר אחר: תושיה - דברים של תוהו, שהעולם משותת עליהם.												כ:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מחשבה מועלת אפילו לדברי תורה, שנאמר (איוב ה') מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידהם תושיה.	עולא:											◊	כו:	
אם עסוקין לשמה - אינה מועלת, שנאמר (משלי יט) רבות מחשבות בלב-איש ועצת ה' היא תקום עצה שיש בה דבר ה' - היא תקום לעולם.	רבה:											◊	כו:	
אמר רבי יהודה אימתי.												■	כו: <	
הלכה כרבי יהודה	רבי אבהו אמר רבי אלעזר:											■	◊	כו:
כולן צריכין הכרזה בבית דין.	ואמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר:											■	◊	כו:
רועה, פליגי בה רב אחא ורבינא:												■	◊	כו:
בעי הכרזה	חד [רב אחא/ רבינא]											◊ ■ ■	◊	כו:
לא בעי הכרזה.	וחד [רב אחא/ רבינא]											◊ ■ ■	◊	כו:
בשלמא למאן דאמר לא בעי הכרזה - היינו דאמר רב יהודה אמר רב:												◊	כו:	
סתם רועה פסול.	[רב יהודה אמר רב]											■	◊	כו:
אלא למאן דאמר בעי הכרזה - מאי סתם רועה פסול?												◊	כו:	
דבסתמא מכרוזינן עליה.												!	כו:	
ההיא מתנה דהוו חתימי עלה תרין גולנין, סבר רב פפא בר שמואל לאכשורה, דהא לא אכרוזינן עליהו.	[רב פפא בר שמואל]											■	◊	כו:
נהי דבעינן הכרזה בגולן דרבנן - בגולן דאורייתא מי בעינן הכרזה?	אמר ליה רבא:											◊	כו:	
(סימן: דב"ר ועריו"ת גנ"ב).												◊	כו:	
אוכלי דבר אחר פסולי לעדות.	רב נחמן:											■	◊	כו:
הני מילי - בפרהסיא, אבל בצניעה - לא.												■	כו:	
ובפרהסיא נמי לא אמרן אלא דאפשר ליה לאיתונו בצניעה, וקא מבזי נפשיה בפרהסיא, אבל לא אפשר ליה - חיותיה הוא												■	◊	כו:
החשוד על העריות כשר לעדות.	רב נחמן:											■	◊	כו:
עני מרי, ארבעין בכתפיה וכשר?	רב ששת:											◊	כו:	
ומודה רב נחמן לענין עדות אשה שהוא פסול.	רבא:											■	◊	כו:
לא אמרן אלא לאפוקה, אבל לעיולה - לית לן בה.	רבינא ואיתימא רב פפא:											■	◊	כו:
פשיטא												◊	כו:	
מהו דתימא: הא עדיפא ליה, דכתיב (משלי ט') מים גנובים ימתקו וגו', קא משמע לן: דכמה דקיימא הכי - שכחא ליה.												!	כו:	
גנב ניסן וגנב תשרי - לא שמיה גנב.	ואמר רב נחמן:											■	◊	כו:
הני מילי - באריסא, ודבר מועט, ודבר שנגמרה מלאכתו.												■	◊	כו:
איכריה דרב זביד חד גנב קבא דשערי ופסליה, וחד גנב קיבורא דאהיני ופסליה.	[רב זביד]											■	◊	כו:
הנהו קבוראי דקבור נפשא ביום טוב ראשון של עצרת, שמתניהו רב פפא, ופסליניהו לעדות.	[רב פפא]											■	◊	כו:
ואכשריניהו רב הונא בריה דרב יהושע.	[רב הונא בריה דרב יהושע]											■	◊	כו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא רשעים ניהו?	אמר ליה רב פפא:										ז	כו:
סברי מצוה קא עבדי.											!	כו:
והא קא משמתינא להן											ז	כו:
סברי: כפרה קא עבדי לן רבנן.											!	כו:
עד זומם אביי אמר: למפרע הוא נפסל	איתמר: [אביי]										◆ ■ ◇	כו:
מיכן ולהבא הוא נפסל.	רבא:										◆ ■ ◇	כו:
למפרע הוא נפסל, מעידנא דאסהיד רשע הוא, והתורה אמרה (שמות כ"ג) אל תשת ידך עם רשע - אל תשת רשע עד.	אביי אמר:										■	כו:
מיכן ולהבא הוא נפסל עד זומם חידוש הוא: מאי חזית דסמכת אהני? סמוך אהני אין לך בו אלא משעת חידושו ואילך.	רבא אמר:										■	כו:
רבא נמי כאביי סבירא ליה, ומאי טעם קאמר מכאן ולהבא - משום פסידא דלקוחות.	איכא דאמרי:										■ ◇	כו:
מאי בנייהו?											ז	כו:
איכא בנייהו דאסהידו בי תרי בחד, אי נמי דפסליהו בגולנותא.											!	כו:
עבד רב פפי עובדא כוותיה דרבא.	ואמר רבי ירמיה מדיפת:										■	כו:
הלכתא כוותיה דאביי.	מר בר רב אשי אמר:										■	כו:
והלכתא כוותיה דאביי ביע"ל קג"ם.											■ ◇	כו:
מומר אוכל נבילות לתיאבון - דברי הכל פסול.	[דברי הכל]										■ ◇	כו:
להכעיס, אביי אמר: פסול	[אביי]										◆ ■ ◇	כו:
כשר.	רבא:										◆ ■ ◇	כו:
פסול, דהוה ליה רשע, ורחמנא אמר אל תשת רשע עד.	אביי אמר:										■	כו:
כשר, רשע דחמס בעינן.	ורבא אמר:										■	כו:
אל תשת רשע עד, אל תשת חמס עד - אלו גולנין ומועלין בשבועות.	מיתיבי:										■ ז ◇	כו:
מאי לאו - אחד שבועת שוא ואחד שבועת ממון?											ז	כו:
לא, אידי ואידי שבועת ממון ומאי שבועות - שבועות דעלמא.											!	כו:
אל תשת רשע עד, אל תשת חמס עד - אלו גולנין ומלוי רביות	מיתיבי:										■ ז ◇	כו:
תיובתא דאביי תיובתא.											■ ◇	כו:
נימא כתנאי:											ז ◇	כו:
עד זומם פסול לכל התורה כולה, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]										◆ ■ ז ◇	כו:
במה דברים אמורים - שהזום בדיני נפשות, אבל הזום בדיני ממונות - כשר לדיני נפשות.	רבי יוסי:										◆ ■ ז ◇	כו:
נימא אביי כרבי מאיר, ורבא כרבי יוסי?											ז	כו:
אביי כרבי מאיר - דאמר: אמרינן מקולא לחומרא	[אביי]										■ ז	כו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ורבא דאמר כרבי יוסי דאמר: מחומרא לקולא - אמרינן, מקולא לחומרא - לא אמרינן.	[רבא]										■	?	כז.	
לא, אליבא דרבי יוסי, כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי מאיר:											!	◇	כז.	
כרבי מאיר	אביי:										■	!	◇	כז.
עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם אלא גבי עד זומם דממון, דרע לשמים ורע לבריות, אבל הכא דרע לשמים ואין רע לבריות - לא.	ורבא:										■	!	◇	כז.
והלכתא כוותיה דאביי.											■	◇	כז.	
והא איתותב											?	◇	כז.	
ההיא רבי יוסי היא.											!	◇	כז.	
ותיהוי נמי רבי יוסי, רבי מאיר ורבי יוסי - הלכה כרבי יוסי											?	◇	כז.	
שאני התם דסתם לן תנא כרבי מאיר.											!	◇	כז.	
והיכא סתם לן?											^		כז.	
כי הא, דבר חמא קטל נפשא											○	!	◇	כז.
אמר ליה ריש גלותא לרב אבא בר יעקב: פוק עיין בה, אי ודאי קטל - ליכהוהו לעיניה.											○	!	כז.	
אתו תרי סהדי אסהידו ביה דודאי קטל.											○	!	כז.	
אזל איהו אייתי תרי סהדי, אסהידו ביה בחד מהנך, חד אמר: קמאי דידי גנב קבא דחושלא, וחד אמר: קמאי דידי גנב קתא דבורטיא.											○	!	◇	כז.
אמר ליה: מאי דעתך - כרבי מאיר? רבי מאיר ורבי יוסי הלכה כרבי יוסי	[רב אבא בר יעקב]	?									!	◇	כז:	
הוום בדיני ממונות - כשר לדיני נפשות	ורבי יוסי, האמר:	?	■								!		כז:	
הני מילי - היכא דלא סתם לן תנא כרבי מאיר, הכא - סתם לן תנא כרבי מאיר.	אמר ליה רב פפי:	!									!	◇	כז:	
ממאי?		?									!		כז:	
אילימא מהא דתנן:		!									!		כז:	
כל הראוי לדון דיני נפשות ראוי לדון דיני ממונות.	[תנן]	!	■								!	◇	כז:	
מני?		!	^								!		כז:	
אילימא רבי יוסי היא		!	!								!	◇	כז:	
הא איכא עד זומם דממון, דכשר לדיני נפשות ופסול לדיני ממונות.		!	^								!	◇	כז:	
אלא לאו - רבי מאיר היא.		!									!	◇	כז:	
ממאי? דילמא בפסולי יוחסין קאי. דאי לא תימא הכי - סיפא דקתני:		?									!	◇	כז:	
יש ראוי לדון דיני ממונות ואין ראוי לדון דיני נפשות	[סיפא]	?	■								!	◇	כז:	
אמאי אינו ראוי - דאיתום בדיני נפשות, ראוי לדון דיני ממונות? והא דברי הכל פסול הוא		?	?								!		כז:	
אלא בפסול יוחסין קאי		?	!								!		כז:	
הכא נמי - בפסול יוחסין קאי.		?									!		כז:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא הכא קא סתם לן תנא												◊	כז:	
אלו הן הפסולים: המשחק בקוביא, ומלוי ברבית, ומפריחי יונים, וסוחרי שביעית והעבדים.	דתנן:											!	כז:	
זה הכלל: כל עדות שאין האשה כשירה לה - אף הן אין כשירין לה.												!	כז:	
מני?												!	כז:	
אילמא רבי יוסי												!	כז:	
והאיכא עדות בדיני נפשות, שאין האשה כשרה לה והן כשירין לה.												!	כז:	
אלא לאו - רבי מאיר היא.												!	כז:	
קם בר חמא נשקיה אכרעיה, וקבליה לכרעיה דכולי שניה.												O	כז:	
ואלו הן הקרובין: אחיו, ואחי אביו, ואחי אמו, ובעל אחותו, ובעל אחות אביו, ובעל אחות אמו, ובעל אמו, וחמיו, וגיסו. הן ובניהן ותתניהן, וחורגו לבדו.													■	כז:
זו משנת רבי עקיבא. אבל משנה ראשונה: דודו, ובן דודו, וכל הראוי ליורשו, וכל הקרוב לו באותה שעה. היה קרוב ונתרחק - הרי זה כשר.	רבי יוסי:												■	כז:
אפילו מתה בתו אם יש לו בנים ממנה - הרי זה קרוב.	רבי יהודה:												■	כז:
האוהב והשונא.	[רבי יוסי]												■	כז:
אוהב - זה שושבינו													■	כז:
שונא - כל שלא דבר עמו שלשה ימים באיבה.													■	כז:
לא נחשדו ישראל על כך.	אמרו לו: [רבנן]												■	כז:
מנהגי מילי?													^	כז:
(דברים כ"ד) לא יומתו אבות על בנים, מה תלמוד לומר? אם ללמד שלא ימותו אבות בעון בנים ובנים בעון אבות - הרי כבר נאמר (דברים כ"ד) איש בחטאו יומתו. אלא, לא יומתו אבות על בנים - בעדות בנים, ובנים לא יומתו על אבות - בעדות אבות.	דתנו רבנן:												!	כז:
ובנים בעון אבות לא? והכתיב (שמות ל"ד) פוקד עון אבות על בנים													⚡	כז:
התם כשאוחזין מעשה אבותיהן בידיהן.													!	כז:
(ויקרא כ"ו) ואף בעונות אבותם אתם ימקו - כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם.	כדתניא:												!	כז:
אתה אומר כשאוחזין, או אינו אלא כשאין אוחזין?													⚡	כז:
כשהוא אומר איש בחטאו יומתו - הרי כשאין אוחזין מעשה אבותיהן בידיהן נאמר הא מה אני מקיים אף בעונות הבתם אתם ימקו כשאוחזין מעשה אבותם.													!	כז:
ולא? והכתיב: (ויקרא כ"ו) וכשלו איש באחיו - איש בעון אחיו, מלמד שכולן ערבים זה בזה													⚡	כז:
התם שהיה בידם למחות ולא מיחו.													!	כז:
אשכחן אבות לבנים ובנים לאבות, וכל שכן אבות להדדי. בנים לבנים מנלן?													^	כח.
אם כן ליכתוב קרא לא יומתו אבות על בן, מאי בנים - דאפילו בנים להדדי.													!	כח.
אשכחן בנים להדדי, בנים לעלמא מנלן?													^	כח.
סברא הוא.	רמי בר חמא:												!	כח.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה ■
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין העדים נעשין זוממין עד שיזומו שניהן.	כדתניא:	◇										!	■
ואי סלקא דעתך בנים לעלמא כשרין - נמצא עד זומם נהרג בעדות אחין												!	
ולישעמיך	אמר ליה רבא:											⚡	
שלשה אחין ואחד מצטרף עמהן - הרי אלו שלש עדיות, והן עדות אחת להזמה.	הא דתנן:	◇										⚡	■
נמצא עד זומם משלם ממון בעדות אחין												⚡	⚡
אלא, הזמה מעלמא קאתי.		◇										⚡	!
הכא נמי: הזמה מעלמא קאתי.												⚡	
אלא, אם כן ליכתוב קרא וכן על אבות, אי נמי על אבות, מאי ובנים - אפילו בנים לעלמא.		◇										!	
אשכחן קרובי האב, קרובי האם מנלן?													^
אמר קרא: אבות אבות תרי זימני, אם אינו ענין לקרובי האב - תניהו ענין לקרובי האם.													!
אשכחן לחובה, לזכות מנא לן?													^
אמר קרא: יומתו יומתו תרי זימני, אם אינו ענין לחובה - תנהו ענין לזכות.													!
אשכחן בדיני נפשות, בדיני ממונות מנלן?													^
אמר קרא: (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם - משפט השוה לכם.													!
אחי אבא לא יעיד לי, הוא ובנו וחתנו. אף אני לא אעיד לו, אני ובני וחתני.	רב:	◇											■
ואמאי? הוה ליה שלישי בראשון, ואנן שני בשני - תנן, שני בראשון - תנן, שלישי בראשון - לא תנן													⚡
מאי חתנו דקתני במתניתין - חתן בנו.													!
וליתני בן בנו													⚡
מילתא אנב אורחיה קא משמע לן, דבעל כאשתו.													!
שמונה אבות שהן עשרים וארבעה	ואלא הא דתני רבי חייא:	◇											⚡
הני תלתין ותרתי הוי													⚡
אלא, לעולם חתנו ממש, ואמאי קרי ליה חתן בנו - כיון דמעלמא קאתי כדור אחר דמי.													!
אי הכי הוה ליה שלישי בשני, ורב אכשר שלישי בשני													⚡
אלא, רב דאמר כרבי אלעזר.													!
כשם שאחי אבא לא יעיד לי, הוא ובנו וחתנו - כך בן אחי אבא לא יעיד לי, הוא ובנו וחתנו.	דתניא, רבי אלעזר:	◇											!
ואכתי הוה ליה שלישי בשני, ורב אכשר שלישי בשני													⚡
רב סבר ליה כוותיה בחדא, ופליג עליה בחדא.													!
מאי טעמא דרב													^
דאמר קרא לא יומתו אבות על בנים ובנים - לרבות דור אחר.	[רב]	◇											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבי אלעזר												כח.
על בנים אמר רחמנא - פסולי דאבות שדי אבנים.	[רבי אלעזר]											כח.
אחי חמותי לא יעיד לי, בן אחי חמותי לא יעיד לי, בן אחות חמותי לא יעיד לי, ותנא תונא: בעל אחותו, ובעל אחות אביו, ובעל אחות אמו, הן ובניהן וחתניהן.	רב נחמן:											כח.
אחי חמיו מהו, בן אחי חמיו מהו, בן אחות חמיו מהו?	רב אשי: כי - הוינן בי עולא איבעי לן;											כח.
אחיו, ואחי אביו, ואחי אמו, הן ובניהן וחתניהן.	אמר לן [עולא], תניתוה:											כח.
מהו שיעיד אדם באשת חורגו?	רב איקלע למזבן גילי. בעו מיניה:											כח:
בעל כאשתו.	בסורא אמרי:											כח:
אשה כבעלה.	בפומבדיתא אמרי:											כח:
מניין שהאשה כבעלה - דכתיב (ויקרא י"ח) ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דודתך היא והלא אשת דודו היא מכלל דאשה כבעלה.	דאמר רב הונא אמר רב:											כח:
ובעל אמו הוא ובנו וחתנו.												כח:
בנו - היינו אחין												כח:
לא נצרכה אלא לאחי האח.	רבי ירמיה:											כח:
רב חסדא אפשר באחי האח.	[רב חסדא]											כח:
לא שמיע לך הא דרבי ירמיה?	אמרו ליה:											כח:
לא שמיע לי.	אמר להו: [רב חסדא]											כח:
כלומר, לא סבירא לי.												כח:
אי הכי היינו אחין												כח:
תנא אחיו מן האב, וקתני אחיו מן האם.												כח:
אבי חתן ואבי כלה מעדין זה על זה, ולא דמו להדדי אלא כי אכלא לדנא.	רב חסדא:											כח:
מעיד אדם לאשתו ארוסה.	רבה בר בר חנה:											כח:
לא אמרן אלא לאפוקי מינה, אבל לעילוי לה - לא מהימן.	רבינא:											כח:
ולא היא, לא שנא לאפוקי ולא שנא לעילוי - לא מהימן. מאי דעתיך - כדאמר רבי חיאי בר אמי משמיה דעולא:												כח:
אשתו ארוסה לא אונן ולא מטמא לה וכן היא לא אוננת ולא מטמאה לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - גובה כתובתה.	[רבי חיאי בר אמי משמיה דעולא]											כח:
התם - בשארו תלה רחמנא, אכתי לאו שארו היא. הכא - משום איקרובי דעתא הוא, והא איקרובא דעתיה לגבה.												כח:
חורגו לבדו.												כח:
חורגו לבדו.	תנו רבנן: [ת"ק]											כח:
גיסו.	רבי יוסי:											כח:
גיסו לבדו	ותניא אידך: [ת"ק]											כח:
חורגו.	רבי יהודה:											כח:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **! תירוץ-answer**
proof-ראיה ■

מקרא-key:

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי קאמר?												כח: ^
חורגו לבדו, והוא הדין לגיסו.	אילימא הכי קאמר: [ת"ק]											כח: !
גיסו לבדו, והוא הדין לחורגו.	ואתא רבי יוסי למימר:											כח: !
גיסו, הוא ובנו וחתנו	אלא מתניתין דקתני:											כח: ?
מני? לא רבי יהודה ולא רבי יוסי?												כח: ?
חורגו לבדו, אבל גיסו - הוא ובנו וחתנו.	ואלא הכי קאמר: [ת"ק]											כח: ! ◇
גיסו לבדו, אבל חורגו - הוא ובנו וחתנו.	ואתא רבי יוסי למימר:											כח: ! ◇
שמונה אבות שהן עשרים וארבעה	ואלא הא דתני רבי חייא:											כח: ? ◇
כמאן? לא כרבי יוסי ולא כרבי יהודה												כח: ?
חורגו לבדו, אבל גיסו - הוא ובנו וחתנו.	אלא הכי קאמר: [ת"ק]											כח: ! ◇
גיסו לבדו, וכל שכן חורגו.	ואתא רבי יוסי למימר:											כח: ! ◇
ומתניתין - רבי יהודה, ברייתא - רבי יוסי.												כח: ! ◇
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:											כח: ■ ◇
ההיא מתנתא דהוי חתימי עלה תרי גיסי.												כח: ○ ◇
סבר רב יוסף לאכשורה.	[רב יוסף]											כח: ■ ◇
הלכה כרבי יוסי.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											כח: ■ ■ ◇
ממאי דרבי יוסי דמתניתין, דמכשר בגיסו? דילמא רבי יוסי דברייתא, דפסיל בגיסו?	אמר ליה אביי:											כח: ? ◇
לא סלקא דעתך												כח: !
כגון אנא ופנחס, דהוינן אחי וגיסי. אבל גיסי דעלמא - שפיר דמי.	דאמר שמואל:											כח: ! ■
ודילמא כגון אנא ופנחס - משום דגיסו קאמר												כח: ?
זיל קניה בעדי מסירה כרבי אלעזר.	אמר ליה: [רב יוסף]											כח: ■ ◇
מודה רבי אלעזר במזויף מתוכו שהוא פסול	והאמר רבי אבא:											כח: ? ◇
זיל, לא שבקי לי דאותביניה לך.	אמר ליה: [רב יוסף]											כח: ○ ◇
רבי יהודה אומר כו'.												כח: ■ <
הלכה כרבי יהודה.	רבי תנחום אמר רבי טבלא אמר רבי ברונא אמר רב:											כח: ■ ◇
אין הלכה כרבי יהודה.	רבא אמר רב נחמן:											כח: ■ ◇
אין הלכה כרבי יהודה.	וכן אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											כח: ■ ◇
איכא דמתני לה להא דרבה בר בר חנה אהא.												כח: ■ ◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דברים י"ז ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם, וכי תעלה על דעתך שאדם הולך אצל שופט שלא היה בימיו? אלא, זה שהיה קרוב ונתרחק.	את זו דרש רבי יוסי הגלילי:											כח:
הלכה כרבי יוסי הגלילי.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											כח:
בני חמוה דמר עוקבא קרובים ונתרחקו הוו												כח:
פסילנא לכו לדינא.	אמר להו: [מר עוקבא]											כט:
אמרו ליה: מאי דעתך, כרבי יהודה? אגן מיתנינן איגרתא ממערבא דאין הלכה כרבי יהודה.												כט:
אטו בקבא דקרא אידבקנא בכז? דלא קאמינא פסילנא לכו לדינא אלא משום דלא צייתיתו דינא.	אמר להו: [מר עוקבא]											כט:
אוהב זה שושבינו וכו'.												כט:
וכמה?												כט:
כל שבעת ימי המשתה.	רבי אבא אמר רבי ירמיה אמר רב:											כט:
אפילו מיום ראשון ואילך.	רבנן משמיה דרבא:											כט:
השונא כל שלא דבר כו'.												כט:
(במדבר ל"ה) והוא לא אויב לו - יעידנו. ולא מבקש רעתו - ידינו.	תנו רבנן:											כט:
אשכחן שונא, אוהב מנלן?												כט:
קרי ביה הכי: והוא לא אויב לו ולא אוהב לו - יעידנו, ולא מבקש רעתו ולא טובתו - ידינו.												כט:
מידי אוהב כתיב?												כט:
אלא, סברא הוא: אויב מאי טעמא - משום דמרחקא דעתיה - אוהב נמי מקרבא דעתיה.												כט:
ורבנן: האי לא אויב לו ולא מבקש רעתו מאי דרשי ביה?												כט:
חד לדיין, איך - כדתניא:	[רבנן]											כט:
והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו - מכאן לשני תלמידי חכמים ששונאין זה את זה שאין יושבין בדין כאחד.	[תניא] רבי יוסי ברבי יהודה:											כט:
כיצד בודקים את העדים? היו מכניסין אותן להדר, ומאיימין עליהן. ומוציאין את כל האדם להוין, ומשיירין את הגדול שבהן, ואומרים לו: אמור היאך אתה יודע שזה חייב לזה. אם אמר, הוא אמר לי שאני חייב לו, איש פלוני אמר לי שהוא חייב לו - לא אמר כלום, עד שיאמר בפנינו הודה לו שהוא חייב לו מאתים זוז. ואחר כך מכניסין את השני, ובודקין אותו. אם נמצאו דבריהן מכוונין - נושאין ונתנין בדבר. שנים אומרים זכאי ואחד אומר חייב - זכאי. שנים אומרים חייב ואחד אומר זכאי - חייב. אחד אומר חייב, ואחד אומר זכאי, אפילו שנים מזכין או שנים מחייבין ואחד אומר איני יודע - יוסיפו הדיינין.												מג
גמרו את הדבר, היו מכניסין אותן. הגדול שבדיינין אומר: איש פלוני אתה זכאי, איש פלוני אתה חייב.												כט:
ומניין לכשיצא לא יאמר אני מזכה וחברייה מחייבים אבל מה אעשה שחברייה רבו עלי - על זה נאמר (ויקרא י"ט) לא תלך רכיל בעמך ואומר (משלי י"א) הולך רכיל מגלה סוד.												כט:
היכי אמרינן להו?												כט:
הכי אמרינן להו (משלי כ"ה) נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר.	רב יהודה:											כט:
יכלי למימר שב שני הוה כפנא ואבבא אומנא לא חליף												כט:
אמרינן להו: (משלי כ"ה) מפץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר.	אלא אמר רבא:											כט:
יכלי למימר שב שני הוה מותנא ואיניש בלא שניה לא שכיב	אמר ליה רב אשי:											כט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמרין להו שהדי שקרי אאוגריהו זילי, דכתיב (מלכים א' כ"א) והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך.	אלא אמר רב אשי, אמר לי נתן בר מר זוטרא:											◇
אם אמר הוא אמר לי כו' עד שיאמרו בפנינו הודה לו שהוא חייב לו מאתים זוז.												■
מסייע ליה לרב יהודה												■
צריך שיאמר אתם עדיי.	דאמר רב יהודה אמר רב:											◇
מנה לי בידך? אמר לו: הן. למחר אמר לו: תנהו לן אמר: משטה אני בך - פטור.	איתמר נמי, אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■
מנה לי בידך, אמר לו: הן. למחר אמר לו: תנהו לן אמר לו: משטה אני בך - פטור. ולא עוד אלא, אפילו הכמין לו עדים אחורי גדר, ואמר לו מנה לי בידך, אמר לו: הן. רצונך שתודה בפני פלוני ופלוני? - אמר לו: מתיירא אני שמא תכפיני לדין. למחר אמר לו: תניהו לן אמר לו: משטה אני בך - פטור. ואין טוענין למסית.	תניא נמי הכי:											◇
מסית מאן דכר שמיה?												⚡
אם לא טען - אין טוענין לו. ובדיני נפשות, אף על גב דלא טען - טוענין לו. ואין טוענין למסית.	חסורי מיחסרא והכי קתני:											◇
מאי שנא מסית?												⚡
שאני מסית, דרחמנא אמר (דברים י"ג) לא תחמל ולא תכסה עליו.	רבי חמא בר חנינא: מפירקיה דרבי חייא בר אבא שמיע ליה:											◇
מניין שאין טוענין למסית - מנחש הקדמוני	רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן:											◇
הרבה טענות היה לו לנחש לטעון ולא טען, ומפני מה לא טען לו הקדוש ברוך הוא - לפי שלא טען הוא.	דאמר רבי שמלאי:											■
מאי הוה ליה למימר												⚡
דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעין? דברי הרב שומעין.												!
מניין שכל המוסיף גורע - שנאמר (בראשית ג') אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו.	חזקיה:											◇
מהכא (שמות כ"ה) אמתים וחצי ארכו	רב משרשיא:											◇
(שמות כ"ו) עשתי עשרה יריעת.	רב אשי:											◇
לא שנו אלא דאמר משטה אני בך, אבל אמר: לא היו דברים מעולם - הוחזק כפרן.	אביי:											◇
כל מילי דכדי לא דכירי אינשי.	אמר ליה רב פפא בריה דרב אחא בר אדא, הכי אמרינן משמיה דרבא:											◇
ההוא דאכמין ליה עדים לחבריה בכילתיה, אמר ליה: מנה לי בידך. - אמר ליה: הן. אמר: עירי ושכבי ליהוה עלך סהדי - אמר ליה: לא.												○
הא אמר ליה לא.	רב כהנא:											■
ההוא דאכמין עדים בקיברא לחבריה, אמר ליה: מנה לי בידך. אמר ליה: הן. - חיי ומית ליהוה עלך סהדי אמר ליה: לא.												○
הא אמר ליה לא.	רבי שמעון:											■
שמע מינה מהא, הא דאמר רב יהודה אמר רב:	רבינא ואיתימא רב פפא:											◇
צריך שיאמר אתם עדיי	[רב יהודה אמר רב]											■
לא שנא כי אמר ליה, ולא שנא כי אמר מלוה ושתיק ליה. טעמא דאמר ליה לא, אבל אי שתיק - הכי נמי.												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הוא הוה דהוה קרו ליה קב רשו, אמר: מאן מסיק בי אלא פלוני ופלוני. אתו תבעוהו לדינא קמיה דרב נחמן.												○	כט:
אדם עשוי שלא להשביע את עצמו.	רב נחמן:											■	כט:
הוא הוה דהוה קרו ליה עכברא דשכיב אדינרי, כי קא שכיב אמר: פלניא ופלניא מסקו בי זווי. בתר דשכיב אתו תבעינהו ליורשין. אתו לקמיה דרבי ישמעאל ברבי יוסי												○	כט:
כי אמרינן אדם עשוי שלא להשביע את עצמו - הני מילי מחיים. אבל לאחר מיתה - לא.	אמר להו: [רבי ישמעאל ברבי יוסי]											■	כט:
פרעו פלגא. תבעינהו לדינא לאידך פלגא. אתו לקמיה דרבי חייא												○	כט:
כשם שאדם עשוי שלא להשביע את עצמו - כך אדם עשוי שלא להשביע את בניו.	אמר להו: [רבי חייא]											■	כט:
אמרו ליה: ניזיל וניהדר												○	כט:
כבר הורה זקן.	אמר להו: [רבי חייא]											○	כט:
הודה בפני שנים וקנו מידו - כותבין, ואם לאו - אין כותבין.												■	כט:
בפני שלשה ולא קנו מידו, רב אמר: כותבין	[רב]											◆	כט:
אין כותבין.	רב אסי:											◆	כט:
הוה עובדא וחש לה רב להא דרב אסי.												■	כט:
הא אודיתא, זימנין כותבין וזימנין לא כותבין. כניפי ויתבי - לא כותבין, כנפינהו איהו - כותבין.	רב אדא בר אהבה:											■	כט:
אפילו כנפינהו איהו - לא כותבין, עד דאמר להו הוה עלי דייני.	רבא:											■	כט:
אפילו אמר הוה עלי דייני - לא כותבין, עד דקבעי דוכתא, ושלחי ומזמני ליה לבי דינא.	מר בר רב אשי:											■	כט:
הודה במטלטלי וקנו מידו - כותבין, ואם לאו - אין כותבין.												■	כט:
במקרקעי ולא קנו מידו, מאי?												^	כט:
אין כותבין.	אמימר:											◆	כט:
כותבין.	מר זוטרא											◆	כט:
והלכתא: כותבין.												■	כט:
מטלטלי ואיתנהו בעינייהו, מאי?	רבינא איקלע לדמהריא, אמר ליה רב דימי בר רב הונא מדמהריא לרבינא:											^	כט:
כמקרקעי דמו.	אמר ליה: [רבינא]											◆	כט:
כיון דמחסרי גוביינא - לא.	רב אשי:											◆	כט:
היא אודיתא דלא הוה כתוב בה אמר לנא כתבו וחתמו והבו ליה.												○	כט:
היינו דריש לקיש	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:											■	כט:
חזקה אין העדים חותמין על השטר אלא אם כן נעשה גדול.	דאמר ריש לקיש:											■	כט:
מי איכא מידי דאנן לא ידעינן, וספרי דבי דינא ידעי?	מתקף לה רב פפי, ואיתמא רב הונא בריה דרב יהושע:											?	כט:
שאיילנהו לספרי דאביי - וידעי, לספרי דרבא - וידעי.												○	כט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההיא אודיתא דהוה כתב ביה, דוכרן פיתגמי וכל לישני דבי דינא, ולא הוה כתב בה במוחב תלתא הוינא וחד ליתוהי.												◇	כס:
היינו דריש לקיש.	סבר רבינא למימר:											◇	ל.
כל כי האי גוונא - חיישינן לבית דין טועין.	רב נתן בר אמי, הכי אמרינן משמיה דרבא:											◇	ל.
אי כתב בה בי דינא - תו לא צריך.	רב נחמן בר יצחק:											◇	ל.
ודילמא בית דין חצוף הוא											⚡	◇	ל.
שנים שדנו - דיניהן דין, אלא שנקראו בית דין חצוף	דאמר שמואל:											⚡	ל.
דכתב ביה בי דינא דרבנא אשי.												!	ל.
ודילמא רבנן דבי רב אשי כשמואל סבירא להו?												⚡	ל.
דכתיב בו, ואמר לן רבנא אשי.												!	ל.
אמר להן אחד: אני ראיתי אביכם שהטמין מעות בשידה תיבה ומגדל, ואמר: של פלוני הן, של מעשר שני הן, בבית - לא אמר כלום, בשדה - דבריו קיימין	תנו רבנן:											◇	ל.
כללו של דבר: כל שבידו ליטלן - דבריו קיימין, אין בידו ליטלן - לא אמר כלום.												◇	ל.
הרי שראו את אביהן שהטמין מעות בשידה תיבה ומגדל, ואמר של פלוני הן, של מעשר שני הן, אם כמסר - דבריו קיימין, אם כמערים - לא אמר כלום.												◇	ל.
הרי שהיה מצטער על מעות שהניח לו אביו, ובא בעל החלום ואמר לו: כך וכך הן, במקום פלוני הן, של מעשר שני הן - זה היה מעשה, ואמרו: דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין.												◇	ל.
שנים אומרים זכאי כו'.												■	ל.
מיכתב היכי כתבי?												^	ל.
זכאי.	רבי יוחנן:											◇	ל.
פלוני ופלוני מזכין, ופלוני מחייב.	ריש לקיש:											◇	ל.
מדבריהן נזדכה פלוני.	רבי אלעזר:											◇	ל.
מאי בינייהו?												⚡	ל.
איכא בינייהו לשלומי איהו מנתא בהדיהו. דלמאן דאמר זכאי - משלם, ולמאן דאמר פלוני ופלוני מזכין ופלוני - פלוני מחייבין - לא משלם.												!	ל.
ולמאן דאמר זכאי משלם? לימא להו אי לדידי צייתיתון - אתון נמי לא שלמתיתון												⚡	ל.
אלא, איכא בינייהו לשלומי איהו מנתא דידיה. למאן דאמר זכאי - משלמי, למאן דאמר פלוני ופלוני מזכין ופלוני מחייבין - לא משלמי.												!	ל.
ולמאן דאמר זכאי משלמי? ולימרו ליה: אי לאו את בהדן - לא הוה סליק דינא מיד?												⚡	ל.
אלא: איכא בינייהו משום (ויקרא י"ט) לא תלך רכיל בעמך.												!	ל.
זכאי - משום לא תלך רכיל.	רבי יוחנן:											!	ל.
פלוני ופלוני מזכין ופלוני מחייבין - משום דמיחזי כשיקרא.	ריש לקיש:											!	ל.
ורבי אלעזר אית ליה דמר, ואית ליה דמר. הלכך כתבי הכי: מדבריהם נזדכה פלוני.	[רבי אלעזר]											!	ל.
גמרו את הדבר היו מכניסין כו'.												■	ל.
למאן?												^	ל.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אילמא לבעלי דינין												!	ל.	
התם קיימ?												‡	ל.	
אלא לעדים.												!	◇	ל.
כמאן, דלא כרבי נתן.												‡	◇	ל.
לעולם אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהן כאחד.	דתניא: [רבנן]											‡	◇	ל.
אפילו בזה אחר זה.	רבי יהושע בן קרחה:											‡	◇	ל.
ואין עדותן מתקיימת בבית דין עד שיעידו שניהן כאחד	[רבנן]											‡	◇	ל.
שומעין דבריו של זה היום, וכשיבא חבריו למחר שומעין את דבריו.	רבי נתן:											‡	◇	ל.
לא, לעולם לבעלי דינין, ורבי נחמיה היא.												!	◇	ל.
כך היה מנהגן של נקיי הדעת שבירושלים: מכניסין לבעלי דינין ושומעין דבריהן, ומכניסין את העדים ושומעין דבריהם, ומוציאין אותן לחוץ ונושאים ונותנים בדבר.	דתניא, רבי נחמיה:											!	◇	ל.
גמרו את הדבר מכניסין את העדים	והתניא:											‡	ל.	
ההיא דלא כרבי נתן.												!	ל.	
גופא, לעולם אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד.	[רבנן]											‡	◇	< ל.
אפילו בזה אחר זה.	רבי יהושע בן קרחה:											‡	◇	< ל.
במאי קמפלגי?												^	ל.	
איבעית אימא קרא, ואיבעית אימא סברא.												!	◇	ל.
איבעית אימא סברא:												!	ל.	
אמנה דקא מסהיד האי - לא קא מסהיד האי, ומנה דקא מסהיד האי - לא קמסהיד האי.	[רבנן]											!	◇	ל.
ואידך												‡	ל.	
אמנה בעלמא תרוייהו קמסהדי.	[רבי יהושע בן קרחה]											!	◇	ל.
ואיבעית אימא קרא:												!	ל.	
דכתיב (ויקרא ה') והוא עד או ראה או ידע	[רבנן]											!	◇	ל.
ממשמע שנאמר (דברים י"ט) לא יקום עד, איני יודע שהוא אחד? מה תלמוד לומר אחד - זה בנה אב, כל מקום שנאמר עד - הרי כאן שנים, עד שיפרט לך הכתוב, אחד. ואפקיה רחמנא בלשון חד - למימר: עד דחזו תרווייהו כחד.	ותניא:											!	ל.	
ואידך												‡	ל.	
והוא עד או ראה או ידע - מכל מקום.	[רבי יהושע בן קרחה]											!	◇	ל.
ואין עדותן מתקיימת בבית דין עד שיעידו שניהן כאחד.	[רבנן]											‡	◇	< ל.
שומעין דבריו של זה היום וכשיבא חבריו למחר שומעין דבריו.	רבי נתן:											‡	◇	< ל.
במאי קמפלגי?												^	ל.	

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איבעית אימא סברא, איבעית אימא קרא.												◇	ל:
איבעית אימא סברא:													ל:
עד אחד, כי אתי - לשבועה אתי, לממונא לא אתי.	מר סבר: [רבנן]												ל:
ואידך													ל:
אטו כי אתו בהדי הדדי בחד פומא קא מסהדי? אלא מצרפינן להו, הכא נמי ליצרפינהו.	[רבי נתן]												ל:
ואיבעית אימא קרא, (ויקרא ה') אם לוא יגיד ונשא עונו ודכולי עלמא כרבנן דפליגי עליה דרבי יהושע בן קרחה, והכא באקושי הגדה לראיה קא מפלגי.													ל:
מקשינן הגדה לראיה	מר סבר: [רבנן]												ל:
לא מקשינן.	ומר סבר: [רבי נתן]												ל:
רבי שמעון בן אליקים הוה משתקיד עליה דרבי יוסי ברבי חנינא למסמכיה, ולא קא מיסתייע מילתא	[רבי שמעון בן אליקים]												ל:
יומא חד הוה יתיב קמיה דרבי יוחנן, אמר להו: מי איכא דידע הלכה כרבי יהושע בן קרחה או לא?	[רבי יוחנן]												ל:
אמר ליה רבי שמעון בן אליקים: דין ידע													ל:
אמר ליה: לימא איזו.	[רבי יוחנן]												ל:
אמר ליה: ליסמכיה מר ברישא.	[רבי שמעון בן אליקים]												ל:
סמכיה	[רבי יוחנן]												ל:
אמר ליה: בני אמור לי כיצד שמעת?	[רבי יוחנן]												ל:
אמר ליה: כך שמעתי: שמודה רבי יהושע בן קרחה לרבי נתן.	[רבי יוסי ברבי חנינא]												ל:
אמר: לזה הוצרכתי? השתא, ומה עיקר ראייה בהדי הדדי - אמר רבי יהושע בן קרחה לא בעינן, הגדה מיבעיא?	[רבי יוחנן]												ל:
אמר ליה: הואיל ועלית לא תרד.	[רבי יוחנן]												ל:
שמע מינה: גברא רבה, כיון דסמיך - סמיך.	[רבי זירא]												ל:
הלכה כרבי יהושע בן קרחה, בין בקרקעות בין במטלטלין.	רבי חייא בר אבין אמר רב:												ל:
הלכה כרבי יהושע בן קרחה בקרקעות, אבל לא במטלטלין.	עולא:												ל:
הלכה מכלל דפליגי?	אמר ליה אביי:												ל:
מודים חכמים לרבי יהושע בן קרחה בעדות קרקע.	והאמר רבי אבא אמר רב הונא אמר רב:												ל:
מודין חכמים לרבי יהושע בן קרחה בעדות בכור, ובעדות קרקע, ובעדות חזקה, וכן שבבן ושבת.	ותני רב אידי בר אבין בנויקין דבי קרנא:												ל:
גברא אנברא קא רמית? מר סבר פליגי, ומר סבר לא פליגי.													ל:
מאי וכן שבבן ושבת?													ל:
אילימא אחד אומר אחת בגבה ואחד אומר אחת בכריסה													ל:
האי חצי דבר וחצי עדות הוא													ל:
אלא: אחד אומר שתים בגבה, ואחד אומר שתים בכריסה.													ל:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הלכה כרבי יהושע בן קרחה בין בקרקעות בין במטלטלין	רב יוסף: אנה אמינא משמיה דעולא:											◊	ל:	
בקרקעות - אין, אבל לא במטלטלין.	ורבנן דאתו ממחוזא אמרי: אמר רבי זירא משמיה דרב:												◊	ל:
רב לטעמיה														ל:
הודאה אחר הודאה, הודאה אחר הלואה - מצטרפי. הלואה אחר הלואה, הלואה אחר הודאה - לא מצטרפי.	דאמר רב:												◊	ל:
מאי שנא הלואה אחר הלואה דלא - דמנה דקא חזי האי לא קא חזי האי, הודאה אחר הודאה נמי, אמנה דקא מודה קמי האי - לא מודי קמי האי?	אשכחיה רב נחמן בר יצחק לרב הונא בריה דרב יהושע, אמר ליה:												◊	ל:
דאמר ליה להאי בתרא: בהאי מנה דאודיי ליה קמך, אודיי ליה נמי קמי פלוני.	[רב הונא בריה דרב יהושע]												◊	ל:
אכתי, בתרא - ידע, קמא - לא ידע.	[רב נחמן בר יצחק]													ל:
דהדר אזיל אמר ליה לקמא: האי מנה דאודיי ליה קמך - אודיי ליה נמי קמי פלוני.	[רב הונא בריה דרב יהושע]												◊	ל:
אמר ליה: תנוח דעתך שהתנחת את דעתי.	[רב נחמן בר יצחק]													ל:
אמר ליה: מאי ניהותא? דרבא, ואיתימא רב ששת, שדא בה נרגא:	[רב הונא בריה דרב יהושע]													ל:
לאו היינו הודאה אחר הלואה?	[רבא/רב ששת]													ל:
אמר ליה: היינו דשמיע לי עלייכו דרמיתו דיקלי וזקפיתו להו.	[רב נחמן בר יצחק]													ל:
בין הודאה אחר הודאה, בין הודאה אחר הלואה, בין הלואה אחר הודאה - מצטרפות, כמאן - כרבי יהושע בן קרחה.	נהרדעי:													ל:
עדות המכחשת זו את זו בבדיקות - כשרה בדיני ממונות.	רב יהודה:													ל:
מסתברא מילתיה דרב יהודה באחד אומר בארנקי שחורה ואחד אומר בארנקי לבנה אבל אחד אומר מנה שחור ואחד אומר מנה לבן - אין מצטרפין.	רבא:													ל:
וארנקי שחורה בדיני נפשות לא?														ל:
אחד אומר בסייף הרגו ואחד אומר בארין הרגו - אין זה נכון. אחד אומר כליו שחורים ואחד אומר כליו לבנים - הרי זה נכון	והאמר רב חסדא:													ל:
גברא אנברא קא רמית?														לא.
אפילו אחד אומר מנה שחור ואחד אומר מנה לבן - מצטרפים.	נהרדעי:													לא.
כמאן - כרבי יהושע בן קרחה, אימר דשמעת ליה לרבי יהושע בן קרחה - היכא דלא מכחשו אהדדי, היכא דמכחשו אהדדי מי אמר?														לא.
אלא, הוא דאמר כי האי תנא.														לא.
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על שתי כיתי עדים שאחת אומרת מאתים ואחת אומרת מנה - שיש בכלל מאתים מנה.	דתניא, אמר רבי שמעון בן אלעזר:													לא.
על מה נחלקו - על כת אחת, שביט שמאי אומרים: נחלקה עדותן	[בית שמאי]													לא.
יש בכלל מאתים מנה.	[ובית הלל אומרים:]													לא.
אחד אומר חבית של יין ואחד אומר חבית של שמן, הוה עובדא ואתי לקמיה דרבי אמי														לא.
חייביה רבי אמי לשלומי ליה חביתא דהמרא מיגו חביתא דמשחא.	[רבי אמי]													לא.
כמאן - כרבי שמעון בן אלעזר? אימר דאמר רבי שמעון בן אלעזר - היכא דיש בכלל מאתים מנה, כי האי גוונא מי אמר?														לא.
לא צריכא לדמי.														לא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator																		
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ							
אחד אומר בדיוטא העליונה ואחד אומר בדיוטא התחתונה.													○	◇	לא.					
מעשה בא לפני רבי וצירף עדותו.	רבי חנינא: [רבי]												■	◇	לא.					
ומניין לכשיצא כו'.														■	<	לא.				
מניין לכשיצא לא יאמר הריני מזכה וחבירי מחייבין אבל מה אעשה שחבירי רבו עלי - תלמוד לומר (ויקרא י"ט) לא תלך רכיל בעמך ואומר (משלי י"א) הולך רכיל מגלה סוד.	תנו רבנן:													■	◇	לא.				
ההוא תלמידא דנפיק עליה קלא, דגלי מילתא דאיתמר בי מדרשא. בתר עשרין ותרתין שנין, אפקיה רב אמי מבי מדרשא, אמר: דין גלי רזיא.	[רב אמי]													○		לא.				
כל זמן שמביא ראיה - סותר את הדין.															■	מ	לא.			
אמר לו: כל ראיות שיש לך - הבא מיכן עד שלשים יום, מצא בתוך שלשים יום - סותר, לאחר שלשים יום - אינו סותר.	[רבנן]														◇	■	לא.			
מה יעשה זה שלא מצא בתוך שלשים, ומצא לאחר שלשים?	רבן שמעון בן גמליאל:														◇	■	לא.			
אמר לו הבא עדים, ואמר: אין לי עדים. אמר: הבא ראיה, ואמר: אין לי ראיה. ולאחר זמן הביא ראיה, ומצא עדים - הרי זה אינו כלום.	[רבנן]														◇	■	לא.			
מה יעשה זה שלא היה יודע שיש לו עדים, ומצא עדים. לא היה יודע שיש לו ראיה, ומצא ראיה.	רבן שמעון בן גמליאל:														◇	■	לא.			
ראה שמתחייב בדין ואמר: קרבו פלוני ופלוני ויעידוני, או שהוציא ראיה מתחת פונדתו - הרי זה אינו כלום.																■	לא.			
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.	רבה בר רב הונא:															■	ג	לא.		
אין הלכה כדברי חכמים.	ואמר רבה בר רב הונא:																■	לא.		
פשיטא, כיון דאמר הלכה כרבן שמעון בן גמליאל - ממילא ידענא דאין הלכה כחכמים																⚡	לא.			
מהו דתימא: הני מילי - לכתחילה, אבל דיעבד - שפיר דמי, קא משמע לן: דאי עביד - מהדרין ליה.																!	◇	לא.		
אמר לו הבא עדים כו' אמר רבן שמעון בן גמליאל כו'.																	■	<	לא.	
הלכה כדברי חכמים	רבה בר רב הונא:																■	◇	לא.	
אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.	ואמר רבה בר רב הונא:																	■	◇	לא.
פשיטא, כיון דאמר הלכה כדברי חכמים - ממילא ידענא דאין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל																	⚡	לא.		
הא קא משמע לן: דבההיא אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל, הא בכולהו - הלכה כרבן שמעון בן גמליאל. לאפוקי מהא דאמר רבה בר רב הונא אמר רבי יוחנן:																	!	◇	לא.	
כל מקום ששנה רבן שמעון בן גמליאל במשנתו - הלכה כמותו, חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה.	[רבה בר רב הונא אמר רבי יוחנן]																■	!	◇	לא.
ההוא ינוקא דתבעוהו לדינא קמיה דרב נחמן.																		○	◇	לא.
אמר ליה: אית לך סהדי?	[רב נחמן]																	○		לא.
אמר ליה: לא.																		○		לא.
אית לך ראיה?	[רב נחמן]																	○		לא.
אמר ליה: לא.																		○		לא.
חייביה רב נחמן.	[רב נחמן]																	■	◇	לא.
הוה קא בכי ואזיל. שמעוהו הנך אינשי, אמרו ליה: אנן ידעינן במילי דאבוך.																		○		לא.
בהא - אפילו רבנן מודו, דינוקא במילי דאבוכה לא ידע.	רב נחמן:																	■	◇	לא.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היא איתתא דנפק שטרא מתותי ידה, אמרה ליה: ידענא בהאי שטרא דפריע הוה.												◊	לא.
הימנה רב נחמן.	[רב נחמן]											■	לא.
כמאן - כרבי	רבא לרב נחמן:											¿	לא.
אותיות נקנות במסירה?	דאמר: [רבי]											¿	לא.
שאני הכא, דאי בעיא - קלתיה.	אמר ליה: [רב נחמן]											!	לא.
איכא דאמר, לא הימנה רב נחמן.	[רב נחמן]											■	לא.
והא אי בעיא קלתיה	רבא לרב נחמן:											¿	לא.
כיון דאיתחזק בבי דינא - איבעיא קלתיה לא אמרינן.	[רב נחמן]											!	לא:
סימפון שיש עליו עדים - יתקיים בחותמיו, אין עליו עדים, ויצא מתחת ידי שלישי או שיצא אחר חיתום שטרות - כשר.	איתיביה רבא לרב נחמן:											¿	לא:
אלמא: שלישי מהימן												¿	לא:
תיובתא דרב נחמן												■	לא:
לעולם מביא ראייה וסותר עד שיסתתם טענותיו, ויאמר: קרבו פלוני ופלוני והעידוני.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:											■	לא:
הא גופא קשיא אמרת יסתתם טענותיו - אתאן לרבנן, והדר אמרת: קרבו איש פלוני ופלוני והעידוני - אתאן לרבן שמעון בן גמליאל												¿	לא:
וכי תימא כולה רבן שמעון בן גמליאל ופרושי קא מפרש: מאי עד שיסתתם טענותיו - עד שיאמר קרבו פלוני ופלוני והעידוני												!	לא:
כל מקום ששנה רבן שמעון בן גמליאל במשנתנו הלכה כמותו, חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה	והא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											¿	לא:
לעולם מביא ראייה וסותר, עד שיסתתם טענותיו, ויאמרו לו: הבא עדים ואומר: אין לי עדים הבא ראייה ואומר: אין לי ראייה, אבל באו עדים ממדינת הים, או שהיתה דיסקיא של אביו מופקדת ביד אחר - הרי זה מביא ראייה וסותר.	אלא, כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן:											■	לא:
התוקף את חבירו בדיון, אחד אומר: נדון כאן, ואחד אומר: נלך למקום הוועד כופין אותו וילך למקום הוועד.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:											■	לא:
רבי, מי שנושה בחבירו מנה יוציא מנה על מנה? אלא, כופין אותו ודן בעירו.	אמר לפניו רבי אלעזר:											¿	לא:
שנים שנתעצמו בדיון, אחד אומר נדון כאן ואחד אומר: נלך למקום הוועד - כופין אותו ודן בעירו, ואם הוצרך דבר לשאול כותבין ושולחין. ואם אמר: כתבו ותנו לי מאיזה טעם דנתוני - כותבין ונותנין לו.	איתמר נמי, אמר רב ספרא:											■	לא:
והיבמה הולכת אחר היבם להתירה.												■	לא:
עד כמה?												^	לא:
אפילו מטבריא לצפורי.	רבי אמי:											!	לא:
מאי קרא - (דברים כ"ד) וקראו לו זקני עירו - ולא זקני עירה.	רב כהנא:											■	לא:
הילכתא: כופין אותו וילך למקום הוועד.	אמימר:											■	לא:
כופין אותו ודן בעירו	רב אשי לאמימר: והא אמר רבי אלעזר:											¿	לא:
הני מילי היכא דקאמר ליה ליה למלוה, אבל מלוה - (משלי כ"ב) עבד לווה לאיש מלוה.	[אמימר]											!	לא:
לדזיו ליה כבר בתיה, שלם עוקבן הבבלי קבל קדמנא: ירמיה אחי העביר עלי את הדרך ואמרו לו, השיאוהו ויראה פנינו בטבריא.	שלחו ליה למר עוקבא:											○	לא:
הא גופא קשיא אמרת אמרו לו - אלמה דיינוה אתון. השיאוהו ויראה פנינו בטבריא אלמא שדרוהו הכא												¿	לא:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ז question-שאלה- ^ answer-תירוק- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אלא הכי קאמרי: אמרו ליה - דיינו אתון, אי ציית - ציית, ואי לא - השיאוהו ויראה פנינו בטבריא.												!	◇	לא:
דיני קנסות הוה, ובבבל לא דיינו דיני קנסות. והא דשלחו ליה הכי - כדי לחלוק כבוד למר עוקבא.	רב אשי:											!	◇	לא:
הדרן עלך זה בורר													◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אחד דיני ממונות	Talmud Navigator											
	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	
אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה, שנאמר (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם.											■	לב. מ
מה בין דיני ממונות לדיני נפשות?											■	לב.
דיני ממונות בשלשה, ודיני נפשות - בעשרים ושלושה.											■ ■	לב.
דיני ממונות - פותחין בין לזכות בין לחובה, ודיני נפשות - פותחין לזכות ואין - פותחין לחובה.											■ ■	לב.
דיני ממונות - מטין על פי אחד בין לזכות בין לחובה, ודיני נפשות - מטין על פי אחד לזכות, ועל פי שנים לחובה.											■ ■	לב.
דיני ממונות - מחזירין בין לזכות בין לחובה, דיני נפשות - מחזירין לזכות ואין מחזירין לחובה.											■ ■	לב.
דיני ממונות - הכל מלמדין זכות וחובה, דיני נפשות - הכל מלמדין זכות, ואין הכל מלמדין חובה.											■ ■	לב.
דיני ממונות - המלמד חובה מלמד זכות, והמלמד זכות מלמד חובה. דיני נפשות - המלמד חובה מלמד זכות, אבל המלמד זכות - אין יכול לחזור וללמד חובה.											■ ■	לב.
דיני ממונות דנין ביום וגומרין בלילה, דיני נפשות - דנין ביום וגומרין ביום.											■ ■	לב.
דיני ממונות - גומרין בו ביום, בין לזכות בין לחובה. דיני נפשות - גומרין בו ביום לזכות, וביום שלאחריו לחובה, לפיכך אין דנין לא בערב שבת ולא בערב יום טוב.											■ ■	לב.
דיני ממונות, הטמאות והטהרות - מתחילין מן הגדול, דיני נפשות - מתחילין מן הצד.											■ ■	לב.
הכל כשרין לדון דיני ממונות, ואין הכל כשרין לדון דיני נפשות אלא כהנים ליום וישראלים המשיאין לכהונה.											■ ■	לב.
דיני ממונות מי בעינן דרישה וחקירה?											⚡ ◇	לב. ג
שטר שזמנו כתוב באחד בניסן בשמיטה, ובאו עדים ואמרו: היאך אתם מעידין על שטר זה? והלא ביום פלוני עמנו הייתם, במקום פלוני - שטר כשר, ועדיו כשרין. חיישינן שמא איחרוהו וכתבוהו.	ורמינהו:										■ ⚡ ◇	לב.
ואי סלקא דעתך בעינן דרישה וחקירה - היכי חיישינן שמא איחרוהו וכתבוהו?											⚡	לב.
וליתעמיך, תיקשי לך מתניתין?											⚡ ◇	לב.
שטרי חוב המוקדמין - פסולים, והמאוחרים - כשרין											■ ⚡ ◇	לב.
ואי סלקא דעתך בעינן דרישה וחקירה - מאחרין אמאי כשרין?											⚡	לב.
הא לא קשיא, דעדיפא מינה קאמרין דאפילו אחד בניסן בשמיטה דלא שכיחי אינשי דמוזפי, דליכא למימר שמא איחרוהו וכתבוהו, דלא מרע לשטריה - אפילו הכי, כיון דשביעית סופה משמטת - מכשרין.											! ◇	לב.
מכל מקום קשיא											⚡	לב.
(סימן: חרפ"ש).											◇	לב.
דבר תורה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה ובחקירה, שנאמר משפט אחד יהיה לכם, ומה טעם אמרו דיני ממונות לא בעינן דרישה וחקירה כדי שלא תנעול דלת בפני לווין.	רבי חנינא:										! ◇	לב.
אלא מעתה, טעו לא ישלמו?											⚡ ◇	לב.
כל שכן שתנעול דלת בפני לווין.											! ◇	לב:
מתניתין דהכא בדיני קנסות, ואידך - בהודאות והלואות.	רבא:										! ◇	לב:
אידי ואידי בהודאה והלואה, כאן - בדין מרומה, כאן - בדין שאינו מרומה, כדריש לקיש.	רב פפא:										! ◇	לב:
כתיב (ויקרא י"ט) בצדק תשפט עמיתך וכתיב (דברים ט"ז) צדק צדק תרדף, הא כיצד? כאן - בדין מרומה, כאן - בדין שאין מרומה.	דריש לקיש רמי:										■ ! ◇	לב:
מתניתין כדשנין. קראי אחד לדין ואחד לפשרה.	רב אשי:										! ◇	לב:
צדק צדק תרדף - אחד לדין ואחד לפשרה.	כדתניא:										■ ! ◇	לב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-אחד דיני ממונות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כיצד? שתי ספינות עוברות בנהר ופגעו זה בזה, אם עוברות שתיהן - שתיהן טובעות, בזה אחר זה - שתיהן עוברות. וכן שני גמלים שהיו עולים במעלות בית חורון ופגעו זה בזה, אם עלו שניהן - שניהן נופלין, בזה אחר זה - שניהן עולין. הא כיצד?												◊	לב:		
טעונה ושאינה טעונה - תידחה שאינה טעונה מפני טעונה.												!	לב:		
קרובה ושאינה קרובה - תידחה קרובה מפני שאינה קרובה.												!	לב:		
היו שתיהן קרובות, שתיהן רחוקות - הטל פשרה ביניהן, ומעלות שכר זו לזו.												!	לב:		
צדק צדק תרדף - הלך אחר בית דין יפה, אחר רבי אליעזר ללוד, אחר רבן יוחנן בן זכאי לברור חיל.	תנו רבנן:											■	◊	לב:	
קול ריחים בבורני - שבוע הבן. שבוע הבן. אור הנר בברור חיל - משתה שם משתה שם.	תנא:											■	◊	לב:	
צדק צדק תרדף, הלך אחר חכמים לשיבה; אחר רבי אליעזר ללוד, אחר רבן יוחנן בן זכאי לברור חיל, אחר רבי יהושע לפקיעין, אחר רבן גמליאל ליבנא, אחר רבי עקיבא לבני ברק, אחר רבי מתיא לרומי, אחר רבי חנניה בן תרדיון לסיכני, אחר רבי יוסי לציפורי, אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין, אחר רבי יהושע לגולה, אחר רבי לבית שערים, אחר חכמים ללשכת הגזית.	תנו רבנן:											■	◊	לב:	
דיני ממונות פותחין כו'.												■	◊	לב:	
היכי אמרינן?												^	לב:		
הכי אמרינן להו: מי יימר כדקאמרינן?	רב יהודה:											!	◊	לב:	
והא חסמינן להו	אמר ליה עולא:											ז	לב:		
וליחסמו												!	לב:		
מסיעין את העדים ממקום למקום כדי שתטרף דעתן ויחזרו בהן.	מי לא תניא, רבי שמעון בן אליעזר:											■	!	◊	לב:
מי דמי? התם - ממילא קא מידחו, הכא - קא דחינן להו בידיהם												ז	◊	לב:	
הכי אמרינן, יש לך עדים להזימם?	אלא אמר עולא:											!	◊	לב:	
וכי פותחין בזכותו של זה שהיא חובתו של זה?	אמר ליה רבה:											ז	◊	לב:	
ומי הוא חובתו?												ז	לב:		
אין עדים זוממין נהרגין עד שיגמר הדין	והתנן:											■	ז	לב:	
הכי אמינא: אילו שתיק האי עד דמיגמר דיניה ומייתי עדים ומזים להו - הוא ליה חובתו של זה												!	◊	לב:	
אמרינן ליה: יש לך עדים להכחישן?	אלא אמר רבה:											!	◊	לב:	
מדבריסם נזדכה פלוני.	רב כהנא:											!	◊	לב:	
אמרינן ליה: אי לא קטלת - לא תדחל.	אבוי ורבא דאמרי תרוייהו:											!	◊	לב:	
כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו.	רב אשי:											!	◊	לב:	
תניא כוותיה דאבוי ורבא.												■	לב:		
(במדבר ה') אם לא שכב איש אותך ואם לא שטית וגו' מיכן שפותחין בידי נפשות תחלה לזכות.	[תניא] רבי:											■	■	לב:	